

Arrest

nr. 117 779 van 29 januari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 21 september 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 september 2013 met refertenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2013.

Gelet op de beschikking van 18 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2014 in plaats van 5 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. OGER loco advocaat J.-P. VIDICK en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Malinke origine en geboren te Kindia. U verklaart sinds uw drie jaar bij uw tante (D.F.) in het dorp Aframoussaya in de prefectuur Dabola te hebben verbleven. Gezien zij geen kinderen had heeft zij u opgevoed. Een maand voor de ramadan van

2011 vernam u van uw tante dat zij een man voor u had gevonden en dat u de volgende dag met hem zou trouwen. U zei dat u dat geen goed idee vond maar u legde zich neer bij haar beslissing. De volgende dag bent u gehuwd met (M.C.), een goede vriend van de echtgenoot van uw tante. In het begin was jullie relatie goed, u had door uw besnijdenis echter wel telkens pijn als jullie naar bed gingen. U werd telkens door uw man uitgekozen om hem te vergezellen als hij naar de stad moest, dit zorgde voor jaloezie bij de andere echtgenotes van uw man. U kon het bovendien van het begin af aan niet goed vinden met (G.S.), een zoon van uw man met een andere vrouw die ondertussen het huis had verlaten. Hij pestte u en vond u geen goede vrouw voor zijn vader. Hij sloeg u ook. Toen u na drie maanden huwelijk nog steeds niet zwanger was geraakt begonnen hij en de andere vrouwen van uw echtgenoot te roddelen dat u een heks was. Zij begonnen deze roddel ook in het dorp te verspreiden. U vroeg raad aan uw tante en zij stelde een behandeling met traditionele geneesmiddelen voor om zwanger te geraken, maar dit baatte niet. U verklaart dat u gediscrimineerd werd omwille van de roddels dat u een heks zou zijn. Kinderen mochten niet meer met u spelen, niemand wou nog eten wat u gekookt had en uw man wou niet meer met u slapen. U durfde hierdoor niet meer buiten te komen en bleef in uw slaapkamer. Op een dag dreigde uw stiefzoon ermee u te zullen vermoorden omdat hij geen heks in huis wou. U had schrik en contacteerde uw vriendin, (A.D.). Zij woont in Mamou en u ging daarheen met een taxi. Toen zij hoorde dat er nog steeds naar u gezocht werd stuurde zij u naar Conakry. Daar verbleef u nog drie weken vooraleer u met de oom van uw vriendin naar België reisde. U kwam hier op 04 november 2012 aan en vroeg de volgende dag asiel aan.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een uittreksel uit het geboorteregister voor vanwege de rechtbank van eerste aanleg van Kindia van 05 april 2013 (nr 184).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest bij een terugkeer naar uw land van herkomst vermoord te zullen worden door uw stiefzoon of uw echtgenoot omdat zij u er van verdenken een heks te zijn.

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan deze vrees om door hen om het leven gebracht te worden. In de eerste plaats omdat de **verdenkingen van hekserij die tegen u zouden zijn geuit ongeloofwaardig** zijn. Er dient te worden opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) enkel heeft gesproken over de problemen die u heeft gekend doordat u door uw tante werd gedwongen te huwen en door de manier waarop u door uw stiefzoon werd behandeld. U heeft op geen enkel moment melding gemaakt van uw vrees om te worden vervolgd omdat zij u verdenken van hekserij (vragenlijst CGVS ingevuld op DVZ op 13.11.2012). Er werd u daarenboven gevraagd, aan het begin van het gehoor voor het CGVS, of u bij het interview bij DVZ al uw asielmotieven heeft kunnen toelichten. Hierop antwoordt u bevestigend (gehoorverslag CGVS p.3). Het is hierbij opmerkelijk dat uw **belangrijkste asielmotief bij uw eerste gehoor ontbreekt**. Deze beschuldigingen van hekserij en de gevolgen daaraan verbonden vormen immers volgens uw verklaringen de directe aanleiding tot uw vertrek uit uw land van herkomst. Het ontbreken van dit motief, net op het moment dat u ze voor de eerste keer kan toelichten in uw zoektocht naar internationale bescherming, tast de geloofwaardigheid ervan reeds fundamenteel aan. Bovendien **spreekt u bij uw gehoor bij DVZ over verschillende politie-interventies** na ruzies met uw stiefzoon en uw man terwijl u dit bij uw gehoor voor het CGVS nergens ter sprake brengt. U verklaart enkel uw stiefzoon één keer te hebben aangesproken over jullie conflicten (gehoorverslag CGVS p.19). Wanneer er u wordt gevraagd of de politie dan niet tussenbeide kwam, zoals u verklaarde bij uw gehoor op DVZ, verklaart u dat enkel de burens zijn gekomen maar nooit de politie (gehoorverslag CGVS p.20). Deze tegenstrijdigheden doet niet alleen twijfelen aan de ernst van uw situatie, maar brengt ook uw algehele geloofwaardigheid aan het wankelen.

Het is vervolgens bijzonder frappant dat u **nalaat aan te geven dat de andere echtgenotes van uw man u beschuldigen van hekserij** wanneer er bij het begin van het gehoor voor het CGVS wordt gevraagd naar uw relatie met hen. Op dat moment geeft u enkel aan dat jullie geen vrienden waren, maar dat u vooral problemen had met uw stiefzoon. U zou ook ruzie gemaakt hebben met de andere echtgenotes maar dit was gewoon uit pure jaloezie omdat u de jongste vrouw was en u soms door uw man werd uitgenodigd om hem te vergezellen als hij naar de stad ging (gehoorverslag CGVS p.12). Gezien later in het gehoor de specifieke oorsprong van de conflicten die u met hen had duidelijk wordt en het belang van die conflicten binnen uw asielrelaas duidelijk naar voren komt, is het uiterst opmerkelijk dat u dit hier niet ter sprake brengt.

Dit zorgt ervoor dat er opnieuw verder getwijfeld wordt aan uw motieven om uw land van herkomst te verlaten. Dit zorgt ervoor dat er ernstig kan getwijfeld worden aan de waarachtigheid

van beschuldigingen van hekserij die tegen u zouden zijn geuit en bijgevolg aan uw vrees voor vervolging omwille van die feiten.

Ten tweede is het **onwaarschijnlijk dat u hoeft te vrezen voor uw leven vanwege uw echtgenoot of uw stiefzoon**. Hoewel u verklaart dat u werd geslagen door uw stiefzoon en van bij het begin van uw huwelijk geen goede relatie met hem had, blijft u in het ongewisse over waarom hij zo weigerachtig tegenover u staat. U verklaart daaromtrent dat hij geen respect voor u had en schrik had dat het aanzien van zijn vader een deuk zou krijgen omdat hij met zo'n jonge vrouw gehuwd is. Hij zou u haten en u voortdurend pesten. U veronderstelt dat dit hem dwars zit gezien zijn eigen moeder het huis heeft verlaten (gehoorverslag CGVS p.12 en 19). Gezien uw vage verklaringen over de oorzaak van deze ruzies kan er weinig geloof worden gehecht aan de ernst ervan en derhalve aan het feit dat u daadwerkelijk zou moeten vrezen voor uw leven omwille van uw stiefzoon. Bovendien lijkt het dat u eerder een bevoorrechte positie had binnen uw gezin en een goede relatie had met uw man. Hoewel u verklaart door uw tante te zijn gedwongen om met deze man te huwen deed u dit zonder noemenswaardig protest en voor uw vertrek uit het land deed u geen enkele poging om aan uw huwelijk te ontkomen (gehoorverslag CGVS p.21-22). U lijkt ook geen wrok te koesteren tegenover uw tante gezien u haar hulp inroept om zwanger te geraken en dus hulp bij haar zocht (gehoorverslag CGVS p.17-18). U werd daarnaast ook telkens door uw man gekozen om hem te vergezellen op uitstapjes en u verklaart dat jullie veel met elkaar praatten (gehoorverslag CGVS p.12). Ook verklaart u dat uw echtgenoot u enigszins verdedigde tegenover zijn zoon en hem gebood respect voor u te tonen (gehoorverslag CGVS p.19). Om deze redenen is het dan ook uiterst vreemd dat uw echtgenoot u met moord zou bedreigen. Als dit al het geval zou zijn geweest zijn die bedreigingen louter verbaal en is er geen reden om aan te nemen dat hij tot actie zou overgaan.

Op basis van het bovenstaande kan men er al van uitgaan dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst niet hoeft te vrezen voor uw leven. Daarnaast is het **niet aannemelijk dat uw land verlaten voor u de enige optie was om bescherming te verkrijgen**. Doorheen uw verklaringen blijkt dat u onvoldoende inspanningen leverde om een eventueel probleem in uw land van herkomst aan te pakken vooraleer tot de drastische oplossing van een vraag om internationale bescherming over te gaan. Zo deed u weinig tot geen inspanningen om uw omgeving er van te overtuigen dat u geen heks bent. U sprak hier enkel over met uw buren en met uw tante maar legde zich verder bij de situatie neer en bleef binnenshuis. Dit omdat u slechts alleen was en zij die u beschuldigden met veel meer (gehoorverslag CGVS p.18). Gezien de impact van deze roddel binnen uw gemeenschap is het toch vreemd dat u niet meer weerwerk biedt. Verder verklaart u dat uw stiefzoon geen heks in huis wil (gehoorverslag CGVS p.22). Dit doet vermoeden dat zij enkel eisten dat u het huis zou verlaten maar niet dat zij u daarna nog zouden komen opzoeken. Uw verklaring dat ze daar geen genoegen zouden mee nemen omdat ze anders geen rust zouden kennen (gehoorverslag CGVS p.23) baseert u enkel op veronderstellingen. Uw vriendin zou u verteld hebben dat zij nog op zoek naar u zijn. U kan echter niet verduidelijken waar zij deze informatie vandaan heeft (gehoorverslag CGVS p.13). Dit zorgt ervoor dat uw verklaring dat zij u nog steeds willen vermoorden puur hypothetisch blijft. Voorts liet u na uw familie in Kindia te contacteren of beroep te doen op de officiële instanties ter bescherming (gehoorverslag CGVS p.24). Opnieuw louter in de veronderstelling dat zij niets voor u zouden kunnen doen en zouden meegaan in het verhaal dat u een heks bent. Indien uw vrees gegrond zou zijn kan men veronderstellen dat u minstens eerst de meer voor de hand liggende oplossingen overweegt vooraleer uw land van herkomst te verlaten.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een uittreksel uit het geboorteregister neer (nr 184 dd 05.04.2013). Dit vormt een aanwijzing van uw geboorteplaats en -datum, wat hier niet onmiddellijk ter discussie staat. Het is echter merkwaardig dat dit door u voorgelegde document uitgereikt werd op 5 april 2013 aan (E.H.) Arbaba (D.) (handelaar) - u bevond zich op dat moment reeds in België - terwijl uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat uw vader (E.H.) Aribaba (D.) genaamd was (p.7), verkoper was (p.8) doch reeds anderhalf jaar geleden - u bevond zich toen nog in Guinée - overleden zou zijn (p.8). Bijgevolg kan dit document de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen.

U legde tot slot geen documenten neer die ons toelaten uw reisweg te controleren.

Bijgevolg kan er ook geen enkel geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u in uw land van herkomst zou hebben meegemaakt en dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinée kan het volgende worden vastgesteld:

Guinee werd eind 2012 en begin 2013 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en ander vergelijkbare daden. Er werden inderdaad schendingen van de mensenrechten begaan door de politie van Guinee, naar aanleiding van betogingen met een

politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen, door de organisatie van parlementsverkiezingen. Geen enkele van de geraadpleegde bronnen haalt echter het bestaan aan van een gewapend conflict.

Het is echter aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een vreedzaam klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 stelt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met een situatie van willekeurig geweld en dat men er eveneens op dient te wijzen dat er geen enkele gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er op dit moment in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie *farde Informatie over de landen, SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid"*, april 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster beroept zich, in wat zich aandient als een enig middel, op de "schennis van ar.1°, § A, alinea 2 van de Genève Conventie van 28 Juli 1951, schennis van art.48/3° en 51/8 van de Vreemdelingen Wet van 15.12.1980, en de motivatie vergissing, de voorzorgsplicht, het principe van goed beheer, de schennis ook van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 over de formele motivatie van de administratieve handelingen, de afwezige motivatie, onnauwkeurige, onvoldoende, en dus het gebrek aan wettelijk aanvaardbaar motief, de foute oordelen, het gebrek aan de zorgvuldigheidsplicht, de verplichting om alle betrokken elementen in acht te nemen, alsmede de schennis van art.48/4 van de Vreemdelingen Wet van 15.12.1980".

Zij betoogt dat het voorleggen van het geboortecertificaat geen bepalend element is en dat zij door de voorlegging ervan bewijst dat zij wilde meewerken, wat prijzenswaardig is. Haar vader is overleden doch dit belet in Guinee niet dat officiële documenten worden opgemaakt in zijn naam. Verweerder baseert zich op de zuivere hypothese dat het onmogelijk zou zijn documenten op naam van haar overleden vader op te stellen. Er werden hierover geen vragen gesteld. Daardoor heeft verweerder geweigerd het "tegenstrijd" principe toe te passen "waardoor vermeden werd dat het uitleg van de vragende partij haar naar een verklaring zou leiden die zou beletten te beschouwen dat ze had gelogen over het wel of niet bestaan of in leven zijn van haar vader". Het is vanzelfsprekend dat dit element toeliet haar gehele verhaal als ongeloofwaardig te beschouwen. Verweerder had contact kunnen opnemen met Guinee "om zich te laten bevestigen dat de administratie in Guinea inderdaad zó werkt". Verweerder steunt zich niet op documenten om haar "motivatie" te rechtvaardigen. Uiteindelijk wordt dit element in de bestreden beslissing "volkomen beslissend". Daardoor kwam verweerder de "plicht van goed beheer" niet na en vertoont de beslissing een "gebrek aan beschouwing".

Verzoekster doet gelden dat verweerder de inhoud van de vragenlijst van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) niet mag vergelijken met het gehoor bij het CGVS. De vragenlijst laat slechts toe op korte, samenvattende wijze te antwoorden en heeft niets vergelijkbaars met een gehoor. Verzoekster gaf weliswaar aan dat zij in de vragenlijst de redenen van haar asielaanvraag kon geven doch iedereen weet dat de gehoren voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) snel gaan en slechts "de grote lijnen van de asielvrager aanraken". Dit blijkt ook uit de vraagstelling. De vraag bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS heeft geen implicatie op het onderzoek van de asielaanvraag. Verweerder heeft geen rekening gehouden met de hoofdzaak van het antwoord in de vragenlijst. Zij gaf aan problemen te hebben met haar man, te zijn besneden en daardoor vaak pijn te hebben.

Verzoekster heeft tijdens het gehoor bij het CGVS het woord "politiemannen" zoals opgenomen in de vragenlijst laten veranderen in "buren". Zij vermeldde geen tussenkomst van de politie, enkel van haar burens. Dit is geloofwaardig in de Guineese context, waar men bij zulke zaken nooit over tussenkomsten van de politie hoort. Verzoekster stelt dat "niets bewijst dat de overschrijving bij Vreemdelingenzaken niet de schuld is, ofwel van de tolk, ofwel van de ambtenaar".

Omtrent de situatie in Guinee, voert verzoekster aan dat het laatste nieuws hierover aanwijst dat de veiligheidstoestand, die al onzeker was, “*huidig aan het vergaan is*” bij het naderen van de parlementsverkiezingen. Zij legt persartikels neer over botsingen op 16 en 17 september 2013 tussen aanhangers van de president en de oppositie (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 3 en 4).

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster preciseert op generlei wijze hoe artikel 51/8 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) of “*de voorzorgsplicht*” door de bestreden beslissing zouden (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg worden deze schendingen niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft.

Voor zover verzoekster zich beroept op “*de afwezige motivatie*” dient te worden opgemerkt dat dit betoog blijkens een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing feitelijke grondslag mist en een loutere miskenning vormt van de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing. Deze motieven zijn in deze beslissing in duidelijke bewoordingen opgenomen, kunnen hierin op eenvoudige wijze worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.5. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen wordt ondermijnd door het geboortecertificaat waarvan zij zich bedient ter adstructie van onderhavige asielaanvraag (administratief dossier, stuk 14: documenten). Ondanks dat verzoekster bij het CGVS verklaarde dat haar vader reeds ongeveer anderhalf jaar was overleden (administratief dossier, stuk 4, p.8), zou het geboortecertificaat immers zijn uitgereikt op grond van een verzoek dat door haar vader zou zijn ingediend op 5 april 2013. Verzoekster betwist deze vaststelling niet. Waar zij verweerder echter verwijt dat zij hiermee niet werd geconfronteerd en de kans aldus niet kreeg om hiervoor een uitleg te bieden, dient te worden vastgesteld dat er geen rechtsregel of –beginsel is dat verweerder de verplichting zou opleggen om verzoekster op voorhand met voormelde vaststelling te confronteren.

Bovendien heeft zij de kans om hiervoor een verklaring te bieden in onderhavig verzoekschrift. De verklaring die zij in deze aanvoert wordt echter niet gestaafd en kan niet worden aangenomen. Het is geheel niet plausibel dat de Guineese autoriteiten documenten zouden uitreiken aan of in naam van overleden personen. Dat verweerder in deze geen contact opnam met Guinee en zich niet steunt op documenten doet, te meer daar verweerder, net als de Raad, de lacunes in verzoeksters bewijsvoering niet moet opvullen, geen afbreuk aan het voorgaande.

De algehele geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen wordt verder ondergraven doordat zij niet het minste begin van bewijs bijbrengt ter staving van haar voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België. Dit klemmt des te meer daar zij hierover ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Zo legde zij incoherente verklaringen af over de persoon die haar reis zou hebben betaald, daar waar zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde dat de oom van haar vriendin hiervoor betaalde, terwijl zij bij het CGVS stelde dat haar vriendin zelf de reis betaalde. Verder legde zij tegenstrijdige verklaringen af omtrent de vraag of zij de documenten die voor haar reis werden gebruikt ooit in handen kreeg. Bij de DVZ gaf zij aan dat de smokkelaar deze bijhield en stelde zij: *“ik heb ze zelf niet in handen gehad”*, terwijl zij bij het CGVS stelde: *“hij gaf me een klein boekje en hij zei dat ik met dat boekje moet reizen”*. Bovendien legde zij over haar reisweg uiterst vage verklaringen af, daar waar zij niet kon preciseren hoeveel haar reis zou hebben gekost, noch welke gegevens zouden zijn opgenomen in de documenten waarmee zij reisde (administratief dossier, stuk 4, p.14-15; stuk 11, verklaring, nr.35-36).

Uit verzoeksters verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt dat zij bij het CGVS aangaf het land te hebben verlaten ingevolge een vrees jegens haar man en haar stiefzoon omdat zij haar ervan verdachten een heks te zijn. De geloofwaardigheid van haar asielaanvraag wordt op fundamentele wijze ondergraven doordat zij, ondanks dat de beschuldiging van hekserij het voornaamste element van haar relaas vormt en de directe aanleiding zou hebben gevormd voor haar vertrek uit haar land van herkomst, van deze verdenking of beschuldiging van hekserij bij het invullen van de vragenlijst niet de minste melding maakte. Verzoekster voert ten onrechte aan dat deze kennelijke omissie haar niet mag worden verweten. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoekster een dermate essentieel en frappant gegeven als de verdenking en beschuldiging van hekserij die haar ertoe noopte te vertrekken hierin zou hebben vermeld.

Tevens is het, zoals terecht wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, frappant dat verzoekster naliel te vermelden dat de andere echtgenotes van haar man haar beschuldigden van hekserij wanneer er bij het begin van het gehoor bij het CGVS werd gevraagd naar hun onderlinge relatie en in het kader van de ruzies met hen slechts verwees naar pure jaloezie omdat zij haar man mocht vergezellen wanneer deze naar de stad ging.

Daarenboven legde verzoekster frappant tegenstrijdige verklaringen af aangaande het al dan niet tussenkomen van de politie in het kader van haar problemen. In de vragenlijst stelde zij: *“er ontstonden vaak ruzies en de politie kwam geregeld tussenbeide”* (administratief dossier, stuk 11, vragenlijst, p.4). Bij het CGVS ontkende verzoekster echter eenduidig dat de politie ooit zou zijn tussengekomen en stelde zij dat enkel de burens kwamen (administratief dossier, stuk 4, p.20). Verzoekster ontkent ooit te hebben gezegd dat de politie tussenkwam, stelt dat *“niets bewijst dat de overschrijving bij Vreemdelingenzaken niet de schuld is, ofwel van de tolk, ofwel van de ambtenaar”* en geeft aan haar verklaring zoals opgenomen in de vragenlijst bij het CGVS te hebben *“veranderd”*. Dergelijke algemene beweringen kunnen echter geenszins volstaan om aan te tonen dat hetgeen neergeschreven staat in de vragenlijst niet overeenstemt met haar gezegden. Verzoekster maakte nergens gewag van problemen inzake de vertaling of communicatie bij het invullen van de vragenlijst. Zij ondertekende deze voor akkoord nadat deze aan haar werd voorgelezen in het Malinke en bevestigde hiermee uitdrukkelijk dat de hierin opgenomen verklaringen juist zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid (administratief dossier, stuk 11, vragenlijst, p.4). Bovendien gaf zij bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS aan dat alles bij de DVZ, alwaar de vragenlijst werd ingevuld, goed was verlopen (administratief dossier, stuk 4, p.3). Daarenboven zijn de voormelde verklaringen niet voor interpretatie vatbaar en kan, gelet op hun

duidelijke aard, hoe dan ook niet worden aangenomen dat het verschil te wijten zou zijn aan een foutieve vertaling of notering.

Verzoekster laat de bestreden beslissing voor het overige volledig ongemoeid die motiveert dat (i) het, op basis van haar verklaringen, onwaarschijnlijk is dat zij voor haar leven zou dienen te vrezen vanwege haar man of haar stiefzoon, (ii) het niet aannemelijk is dat het verlaten van haar land voor haar de enige optie was om bescherming te verkrijgen en zij, blijkens haar verklaringen, onvoldoende inspanningen leverde om een eventueel probleem in haar land van herkomst aan te pakken alvorens de drastische beslissing te nemen om haar land te verlaten terwijl nochtans redelijkerwijze kon worden verwacht dat zij minstens eerst de meer voor de hand liggende oplossingen zou overwegen. De voormelde vaststellingen vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij niet dienstig worden aangevochten, door de Raad overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden vrees voor vervolging.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Gelet op de *sub* 2.2.5. gedane vaststellingen inzake de elementen ten grondslag van haar asielrelaas, toont verzoekster niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie zoals opgenomen in het administratief dossier (stuk 15), blijkt dat Guinee in 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Verzoekster brengt geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat deze informatie onjuist of achterhaald is. Uit de neergelegde persartikels blijkt slechts dat zich op 16 en 17 september 2013 verkiezingsgerelateerde incidenten hebben voorgedaan in Conakry (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 3 en 4). Hieruit kan echter geenszins worden afgeleid dat de situatie in Guinee zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Aldus is er in Guinee geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, toont zij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haar hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Waar verzoekster nog poneert dat verweerder de verplichting zou hebben geschonden om alle betrokken elementen in acht te nemen, dient te worden vastgesteld dat zij zich, mede gelet op het gestelde *sub* 2.2.5., beperkt tot het uiten van deze algemene bewering, zonder echter ook maar enigszins *in concreto* aan te tonen dat of welke elementen of gegevens van haar relaas en dossier niet of onvoldoende zouden zijn onderzocht of in aanmerking genomen. Evenmin toont zij aan dat, waar of op welke wijze dit een invloed zou hebben gehad op de bestreden motivering en beslissing. Bovendien brengt zij zelf geen bijkomende elementen of informatie bij die nuttig zouden kunnen zijn bij de beoordeling van haar asielaanvraag.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS